

FAIR TRADE

door

Jasper Sprengers

Versie: 2 oktober 2016.
jsprengers@gmail.com

PERSONAGES :

VOLKERT: SOFTWARE ONTWIKKELAAR

RENKSE: SOFTWARE ONTWIKKELAAR

PEPIJN: PROJECTMANAGER

MELANIE: DIRECTEUR

TONEELBEELD:

OP HET TONEEL WORDEN DRIE GESCHEIDEN RUIMTES MIDDELS
VERLICHTING GEMARKEERD. PROMINENT IS KANTOOR A, VOLKERTS VASTE
WERKPLEK, MET EEN HOOG BUREAU ZONDER STOEL. AAN WEERSZIJDEN
ZIJN KANTOOR B EN DE KOFFIECORNER.

SCENE 1 - SERIEUZE ZORGEN

KANTOOR A
RENSKE OP, TELEFONEREND

RENSKE: O ja. Wat knap.
Nee, zeg maar tegen papa dat-ie je 'n
verhaaltje moet vertellen.
(Pauze. Op andere toon)
Gaan we 't nu *niet* over hebben, Ad
Niet te lang hoop ik.
Dat ligt aan meneer Über-nerd hier.
Tot straks.

RENSKE GAAT ACHTER HAAR LAPTOP
ZITTEN.
VOLKERT KOMT GEHAAST AANGELOPEN. HIJ
BLIJFT STAAN TIJDENS ZIJN VERHAAL

RENSKE: Waar zat je nou?

VOLKERT: Ik zag 't DHL busje. Helaas, nog niks van de
goedheiligman.
Vol verwachting klopt mijn hart en jij wil
vast weten waarvoor.

RENSKE: Nee, maar je gaat 't toch wel zeggen.

VOLKERT: Het zijn Bluerays van de eerste drie Star Wars
films.
Dit is 'n Koreaanse HD rip. Van de originele
acetaatprints, maar nog puntgaaf na dertig
jaar. Wat je nu bij de MediaMarkt mag kopen
van George Lucas is allemaal met CGI
opgepimpt. Maar hier is Yoda nog echt 'n pop.
Heel benieuwd hoe de light sabre scènes er
straks in slow motion uitzien. M'n ouwe VHS
tapes waren wel heel sleets geworden en deze
disks hebben 't originele bioscoop-
perspectief.

RENSKE: Perspectief Volkert Skywalker.
We werken over, weet je nog?
Nieuwe webwinkel. Morgen klant over de vloer,
voor de grote demonstratie.

VOLKERT GAAT ZITTEN

VOLKERT: Je bent ook geen echte nerd.

RENSKE: Heb je al mail van Dmitri? Is-ie tevreden?

VOLKERT: Nog niet. Geen mail bedoel ik.

RENSKE: Hoe kan dat nou?

VOLKERT: Moet helemaal uit Tsjechië komen die mail.

RENSKE: Niet grappig.

VOLKERT: Geen nieuws, goed nieuws.

RENSKE: Nee, geen nieuws is uitgesteld slecht nieuws. Onze beste tester zou dit keer niks aan te merken hebben? Een nog grotere mierenneuker dan jezelf, no offence?

VOLKERT: None taken. Hij is gewoon laat.

RENSKE: Bel 'm dan.

VOLKERT: Dmitri is niet van de mondelinge communicatie.

RENSKE: Ik maak me serieus zorgen over die betaalmodule. We weten niet eens of-ie er al naar gekeken heeft.

VOLKERT: Hij laat vannacht echt nog wel van zich horen.

RENSKE: Hoor es, daar ga ik niet op zitten wachten. Dan moeten we 't nu zelf maar testen.

VOLKERT: Ook goed, maar ik maak eerst dit af voordat ik andermans werk doe.

RENSKE: Doe wat je moet doen. Wat ben ik toch ook 'n voetveeg, met m'n deeltijdcontract. Ik zou vanavond koken.

VOLKERT: Als je honger hebt, d'r is nog.

STAAT OP OM EEN OPENSTAANDE DOOS MET
EEN HALVE PIZZA TE PAKKEN

RENSKE: Nee.

VOLKERT: Vegetarisch. O nee, dit ziet er uit als spek. (terug naar zijn werk)
O, o, amateurs. Kijk, hier slaat-ie de database connectie op in 'n zelfgebreide pool implementatie. Veegt alle excepties onder 't tapijt. Niet thread safe. Dead lock, iemand? (Als Yoda) 'Finish your training you must'.

RENSKE: Van wie is dit?

VOLKERT: 'Vikram Patel'. De Jan de Vries van India.

RENSKE: Dikke kans dat die betaalmodule ook van dit niveau is. Waarom zien we deze shit altijd pas de laatste dag voor de demo?

VOLKERT: Om 't spannend te houden?

RENSKE: Zit jij d'r morgen ook bij?

VOLKERT: Jij en Melanie kunnen dat prima af.

RENSKE: Als de grote baas erbij zit staat er altijd veel op 't spel. Dat voelt niet goed.

VOLKERT: Of ze wil Pepijn aan 't handje houden.

RENSKE: Pepijn!?

VOLKERT: Onze nieuwe projectmanager: Pepijn Linden .. nog iets

RENSKE: Lindenhovius!

VOLKERT: Die ja. Waar ken jij 'm van?

RENSKE: Studiegenoot.
Hij is projectmanager..

VOLKERT: Met de beste papieren: nul verstand van of affiniteit met software en allergisch voor hard werken. Dus geen wonder dat we 'm hier nog niet zijn tegengekomen.

RENSKE: Vertel mij wat. Drie studies begonnen, niks afgemaakt.

VOLKERT: Hij had veel strakker op de planning moeten zitten. Ze gaan voor hem Sinterklaas echt geen week uitstellen.

RENSKE: Als er nog grote bugs zijn heb ik liever dat we die morgen tijdens de demo tegenkomen. Dan *kunnen* we niet live.

VOLKERT: Die demo van morgen wordt 'n glatte show. Melanie weet dat je nieuwe software nooit echt moet *gebruiken* waar de klant bij zit. Ze gooit uit 't hoofd tien producten in de mand en betaalt met deze nepkaart. De klant vindt

alles geweldig. Maandag mag de rest van Europa los, dinsdag blinde paniek, alle verloven ingetrokken en Pepijn in de rij bij 't UWV vóór vrijdag. (Pesterig) Na-na-na-na-na.

RENSKE: Goeie voorspelling. Op die laatste zin na.

VOLKERT: Nee, Pepijn komt er niet mee weg als 't misgaat. Oké, hij heeft deze troep niet geschreven en hij ziet ook niet dat 't troep is, maar daar heeft-ie Dmitri en mij voor. Hij kan niet weglopen voor z'n verantwoordelijkheid.

RENSKE: Daar is-ie dus 'n meester in.
Erger nog: hij schuift 't af op 'n ander.

VOLKERT: Op wie dan?

RENSKE GAAT STAAN

RENSKE: Op wie 't het minst verwacht.
(Volkert is niet overtuigd)
Jij kent 'm niet zoals ik 'm ken.

VOLKERT: En hoe ken jij 'm dan? Intiem soms?
Ah, daar komt de aap uit de mouw.
Ik dacht al dat er oud zeer zat.

RENSKE: Jij hebt echt geen *idee* met wie je te maken hebt!!
Valt me nogal tegen. Met jouw I.Q.

VOLKERT GAAT STAAN

VOLKERT: Pepijn is 'n sukkel. Een..

RENSKE: Nee..

VOLKERT: ..een luidruchtige platte corpsbal.

RENSKE: Ja, dat is-ie ook. Maar nog erger.

VOLKERT: Maak 't toch niet zo dramatisch.

RENSKE: Ben ik dramatisch?
Ken je die scène uit Titanic nog? Toen die mannen hun kinderen in 'n sloep tilden en zelf verdronken? De hele bioscoop jankte. Ik zat daar met Pepijn en hij vond ze maar losers. Hij was al lang in z'n eentje weggeroeid, zei-ie.

VOLKERT: Ik vroeg *minder* dramatisch, maar goed, we zien wel waar 't schip strandt. Of zullen we de ijsberg nog proberen te ontwijken?

RENSKE: Je neemt me niet serieus.

PAUZE

VOLKERT: Ik kan dit ook zelf wel afmaken. Ga lekker naar huis.

RENSKE: Weet je 't zeker?

VOLKERT: Ik kom er wel uit. Je moet goed uitrusten voor morgen

RENSKE: Dank je.

RENSKE AF. VOLKERT GAAT VERDER MET
ZIJN WERK.

SCENE 2 - SPOEDJE

KANTOOR A
VOLKERT OP MET EEN PAPIEREN BEKER
KOFFIE EN EEN CROISSANT. HIJ NEURIET
MEE MET MONEY FOR NOTHING. ZIJN
VALSE GEZANG EN BEWEGINGEN WORDEN
STEEDS HEFTIGER. PEPIJN SLAAT HEM
GADE EN FILMT DE GENANTE VERTONING.

PEPIJN: That ain't working! Gozer, dit is echt youtube goud.

VOLKERT: Zat je me te filmen!?

PEPIJN: Ik ga 't niet delen, gast. Maar je bent vanaf nu wel m'n slaaf natuurlijk. Geintje. Dat hoofd! Pepijn.

STEEKT ZIJN HAND UIT. VOLKERT
BEANTWOORDT DE HANDDRUK NIET VAN
HARTE

VOLKERT: Ik heb veel over je gehoord.

PEPIJN: Van Rens zeker? Wat hebben jullie over mij geroddeld? Niks van waar. Nee joh, mooie tijden waren dat. Kan ik je verhalen van vertellen. Dus jij bent 't brein achter onze nieuwe webwinkel?

VOLKERT: Ik ben een van de senior software-architecten, als je dat bedoelt.

PEPIJN: Alles klaar voor de grote livegang morgen? Zo heet dat toch?

VOLKERT: Als nieuwe programmatuur ter beschikking wordt gesteld aan eindgebruikers noemt men dat in onze branche inderdaad 'live gaan'. En dat gebeurt niet per se morgen maar alleen als de klant vandaag z'n fiat geeft.

PEPIJN: Fiat? Wat moet ik met 'n fiat, ik rijd BMW. Ze zitten nog met Melanie aan de koffie met donuts maar we willen zo beginnen met de demo.

VOLKERT: En ik heb ook nog bakken werk dus wat is je vraag?

PEPIJN: Kan ik je lastig vallen met 'n spoedje? Tenzij je heel druk bent, maar daar zag 't geloof ik niet naar uit.

VOLKERT: Een 'spoedje'?

PEPIJN: (wendt zich tot Volkerts scherm)
Je hebt de pagina al open. Mooi. Kijk, die kolom is net iets te krap.

VOLKERT: Niet met je vingers op mijn scherm graag.

PEPIJN: .. die willen hun een centimeter breder.

VOLKERT: Die willen *zij* iets breder.

PEPIJN: Is dat veel werk?

VOLKERT: Nee.

PEPIJN: Top.

VOLKERT: Maar ik doe 't niet.

PEPIJN: Waarom niet?

VOLKERT: Wat heb ik aan 'n centimeter, dat hangt toch af van je DPI? Geef me pixels of 'n percentage. Dat ten eerste. Ten tweede hebben wij hier 'n duidelijk protocol voor aanpassingen.

RENSKE KOMT OP. ZE ZIET PEPIJN MAAR
MAAKT GEEN OOGCONTACT.

PEPIJN: Rens! Long time no see.

RENSKE: Pepijn.

HIJ STEEKT EEN HAND OP. ZE
BEANTWOORDT HEM NA EEN KORTE
AARZELING.

RENSKE: (tot Volkert)
Dmitri?

PEPIJN: Is dat z'n alter ego?

RENSKE: Heb je nog van 'm gehoord?

PEPIJN: Ik wil niet lullig doen, Rens, maar je collega moet de demo voor zometeen nog even afmaken.

VOLKERT: Hij wil op de valreep nog 'n wijziging in de huisstijl.

RENSKE: Dat kan echt niet, Pepijn. Voor zoiets hebben wij 'n duidelijk proto..

PEPIJN: Protocol. I get it. Ik dacht, ik probeer 't gewoon. Het zag er niet uit alsof Volkert 't heel druk had.
Hou je van jaren tachtig pop? Ik heb 'n ontzettend geinig filmpje van Money for Nothing.

VOLKERT: Rens heeft geen tijd om te dollen en jij al helemaal niet. Ik doe 't wel even.

RENSKE: Volkert, de procedure.

VOLKERT: Quod licet Iovi non licet bovi.

PEPIJN: Wat zegt-ie?

VOLKERT: Dat is Latijn voor: 'die procedure heb ik hier zelf ingevoerd dus bemoei je even nergens mee.'

PEPIJN: Gesproken als 'n echte manager.
Zo, Rens, hoe is-ie? Je ziet er nog goed uit voor zo lang geleden.
Is dat 'n ring?
Waar woon je .. jullie nou?

RENSKE: In 'n huis.

PEPIJN: Hah hah.

RENSKE: In de stad.

PEPIJN: Dus je bent moeder geworden.
Uiteindelijk.
Ik hoorde 't van Melanie.

RENSKE: Waarom vraag je 't mij dan? Geloof je d'r niet?

PEPIJN: O - ké.

RENSKE: Zullen we de koetjes en kalfjes tot 'n minimum beperken?

PEPIJN: Poeh, wij hebben nog meer ijs te breken dan de Titanic.

VOLKERT: Waar heb ik die vergelijking meer gehoord?
Klaar.

PEPIJN: Top, gozer.
 (Steekt zijn duim op)
 Demo in tien minuten Rens.

PEPIJN AF

SCENE 3 – BEGINNERSFOUTEN

KANTOOR A
VOLKERT, RENSKÉ

VOLKERT GEZETEN ACHTER ZIJN LAPTOP,
RENSKE STAAND

RENSKE: Geen spat veranderd. Dit is dus Pepijn ten voeten uit. Iedereen spant-ie voor z'n karretje. Jou dus ook.

VOLKERT: Het was één regeltje CSS code om van 'm af te zijn.

RENSKE: Hij speelt dadelijk de grote mister Fix-it op jouw kosten en als 't niet goed is mag jij uitleggen waarom zo nodig de procedure moest wijken. Nee, hij zou er noooit op aandringen dat een van de ontwikkelaars onze zorgvuldige protocollen overtreedt. Hou toch je poot stijf. Of heeft-ie je nou al gehanteerd?

VOLKERT: Het is duidelijk, Renske.

RENSKE: En er kan geen bedankje af. Ja, één duim. Dan kan ik beter.
(Steekt haar middelvinger op in Pepijns richting).

VOLKERT: Goed geslapen?

RENSKE: Nee. Jij?

VOLKERT: Helemaal niet.

RENSKE: Echt waar?

RENSKE GAAT NAAST HEM ZITTEN

VOLKERT: Moet je kijken. Allemaal van ontwikkelaars die ik niet ken en met joekels van beginnersfouten. Ik heb de ergste gaten kunnen plakken en wat er nu nog lekt kan hopelijk niet al te veel kwaad.

RENSKE: Dit is gekkenwerk, dat moet je niet doen Volkert. Je krijgt 't toch nooit goed. Zinloos.

VOLKERT: Bedankt voor 't vertrouwen.

RENSKE: Luister, ik heb 't volste vertrouwen in jou als softwareman, echt waar. Maar wat jij onder deze druk nog kunt uitrichten is beperkt.

VOLKERT: Beperkt maar niet zinloos. Ik heb 't beter gemaakt dan 't was.

RENSKE: Je hebt van heel slechte code iets minder slechte gemaakt. Maar als er stront komt -- en die komt er -- kun je maar beter niet de laatste zijn geweest die eraan gewerkt heeft.

VOLKERT: Dus jij had die bagger liever zo gelaten?

RENSKE: Eerlijk gezegd wel ja. Met jouw noodverband overleeft de patiënt dadelijk de demo nog.

VOLKERT: Je zegt 't alsof je dat 'n slechte zaak vindt!

RENSKE: Het klinkt van de pot gerukt, maar zo is 't toch? Laat de site maar vastlopen waar de klant bij zit. Dan is morgen live gaan geen optie meer.
Snap dat nou toch.

VOLKERT GAAT STAAN

VOLKERT: Ik snap niet waar jouw loyaliteit ligt. Die van mij ligt bij kwaliteit leveren.

RENSKE: Vergeet 't. In dit project zit tienduizend mens-uren werk en 't *is* geen kwaliteit.

VOLKERT: Maar 't is mijn rol om dat te waarborgen.

RENSKE: Jouw rol was niet om zelf mee te programmeren.

VOLKERT GAAT ZITTEN

VOLKERT: Ik kan 't niet laten. Wat ik hier zie doet pijn aan m'n ogen.

RENSKE: Dan kijk je maar weg.

VOLKERT: Daar is 't rijkelijk laat voor.

RENSKE: We moeten afstand durven nemen.

VOLKERT: O ja? Ga 't ze boven maar zeggen, daar in de board room. Durf je dat?

RENSKE: Nee, ik ben alleen 'n kenau tegen jou.
(Pauze)
Heeft Dmitri al geantwoord?

VOLKERT: Njet.

RENSKE: Dan is er echt iets aan de hand.

VOLKERT: Ik stuur nog wel 'n mail.

RENSKE: Nee, niet mailen, niet chatten.
Ik ga 'm nu bellen.

VOLKERT: Gaat-ie niet leuk vinden.

RENSKE: Station Leuk zijn we al lang geleden
voorbijgeraasd.

VOLKERT: We gaan ongeteste software demo-en. Wat is
daar niet leuk aan?

RENSKE : (in haar telefoon, terwijl ze wegloopt)
Neem op. Ik moet zo aanschuiven.

RENSKE AF

SCENE 4 - ACCEPTATIETEST GEFAALD

KANTOOR A
VOLKERT, MELANIE, LATER RENSKÉ
MELANIE KOMT GEAGITEERD AANLOPEN

VOLKERT: Melanie, goeie mor...

MELANIE: Volkert. We hebben 'n kneiter van 'n probleem.

VOLKERT: Je lichaamstaal spreekt boekdelen.

MELANIE: Onze klant zit boven bij de demo en is niet onder de indruk.

VOLKERT: Waarvan?

MELANIE: Dat de site is vastgelopen en nergens meer op reageert.

VOLKERT: Ai.

MELANIE: Ze gaan nu lunchen en Pepijn probeert 't zo lang mogelijk te rekken. Het zijn Fransén, dus dat is 'n kleine meevaller. Jason stelde voor om de 'server te herstarten'. Is dat veel werk en hebben we daarmee voorkomen dat 't weer misgaat?

VOLKERT: Nee, niet veel werk en nee, dat voorkomt niet dat 't weer misgaat.

MELANIE: Wat dan wel?

VOLKERT: Overal afblijven doet wonderen. 'Dokter, 't doet pijn als ik hier klik'. Dan moet je daar niet klikken.

MELANIE: Nou geen geintjes of ik stuur je verdomme zelf die leeuwenkooi in!

VOLKERT: Sorry.
Kun je zo precies mogelijk zeggen *wanneer* 't mis ging?

MELANIE: Ja, daar heb ik niet op gelet. Ik denk zes, zes en 'n halve minuut geleden.

VOLKERT: Ja, nee, niet *hoe laat*. Wanneer als in: wat waren jullie precies aan 't doen?

MELANIE: Naomi had 'n vraag over de S.L.A.

VOLKERT: Met de site bedoel ik.

MELANIE: Nou, 't ging mis toen de klant wilde afwijken van 't script.

VOLKERT: En dat liet je toe?
Improviseren tijdens 'n demo. Verleidelijk en bloedlink.

MELANIE: Maar 't ging zo goed.
Ik had jouw tien artikelen bij elkaar geklikt:
'n Samsung zestig inch tv, 'n iPhone zes, 'n zak fair trade Himalaya zout..

VOLKERT: Oké, oké, en toen ging je naar checkout.

MELANIE: Ja, toen rekende ik af met ons VISA test account. Deze kaart.

VOLKERT: (argwanend) En toen..

MELANIE: 'Bedankt voor uw aankoop' en 'n bevestigingsmail.

VOLKERT: En toen?

MELANIE: Toen wilde Raoul 't proberen op z'n eigen laptop met z'n eigen credit card.

VOLKERT: Raoul zat erbij? Die houdt wel van 'n spannende demo.

MELANIE: En toen ging 't mis.

VOLKERT: Na invoeren van 't nummer?

MELANIE: Ja, dat bleef maar duren. D'r kwam geen bevestiging.

VOLKERT: Mmmm.

MELANIE: We dachten, misschien is er iets met die kaarten, maar dat zou toch niet uit mogen maken, 'n Franse Master Card? Dus toen probeerde ik zelf 'n nieuwe order in te voeren om te zien of 't misschien aan de WIFI lag.

VOLKERT: En toen?

MELANIE: Toen deed niks 't meer. Kan de klant iets verkeerd gedaan hebben?

VOLKERT: Ik heb 'n donkerbruin vermoeden, en nee, Raoul heeft niet te snel of te hard geklikt. Laat ik de code d'r es bij pakken. Als ik die nou gisteravond had gezien.

MELANIE: Had jij dit kunnen weten!?

VOLKERT: Nee, want Dmitri had dit moeten testen maar 't werd pas vannacht om .. half drie aangeleverd.

RENSKE KOMT GEAGITEERD BINNENLOPEN

RENSKE: Volkert, dit ga je niet geloven. Hier zakt je broek...

VOLKERT GEBAART HAAR TOT STILTE. DAN ZIET ZE MELANIE ACHTER VOLKERTS BUREAU.

MELANIE: De mijne ook Renske, maar trek 'm toch maar op.

RENSKE EN VOLKERT KIJKEN VOL AFGRIJZEN NAAR HET SCHERM. DE CODE OVERTREFT HUN ERGSTE VERWACHTINGEN.

Oh, dus zo ziet software er aan de binnenkant uit. Dat jullie dat allemaal snappen. Knap zeg. Kun je hier nou snel aan zien waar de fout zit?

VOLKERT: Nou, wel meer dan één. Eigenlijk zoveel kleine foutjes dat je beter over één hele grote fout kunt spreken.

MELANIE: Bedoel je dat je dit niet *nu* kunt oplossen? Hoe kan dat? De site heeft toch gewerkt met mijn eerste bestelling?

VOLKERT: O ja. Zolang de klanten om de beurt betalen draait-ie als 'n zonnetje. Maar ik vrees dat meneer Vikram Patels code niet is opgewassen tegen 'n flinke Hollandse Sinterklaasdrukke.

MELANIE: Shit shit shit shit shit.
Shit!

VOLKERT: Ik denk dat ik dit kan op...

RENSKE GEBAART HEFTIG VAN NEE

Misschien kunnen we dit oplossen.

RENSKE: Volkert, ik..

MELANIE: Hoe lang heb je nodig?

VOLKERT: Om 't goed te doen?

MELANIE: Om morgenochtend acht uur live te gaan.

RENSKE: Onmogelijk!

MELANIE: Voor morgenochtend?

RENSKE: Absoluut. En bovendien, waarom Volkert weer?

MELANIE: Jongens, ik voel mee met jullie bezwaren, maar de klant laat me geen millimeter speelruimte. Het is makkelijker en goedkoper om Sinterklaas uit te laten stellen dan om onder dit wurgcontract uit te komen. Ik heb onze duurste Chardonnay ingezet om ze d'r van te overtuigen dat er niks aan de hand is: Chateau d'Yquem van driehonderd ballen per fles. Laat dat niets voor niks zijn geweest.

MELANIE AF

SCENE 5 - ROTTENDE PALLETS VAN EMATIC

KANTOOR A
VOLKERT, RENSKE

RENSKE: Ik dacht dat jij op pizza leefde maar je bent dus ook gek op hete kastanjes.

VOLKERT: Niet grappig.

RENSKE: Is ook niet zo bedoeld.

VOLKERT: Wat was nou dat broekverzakkende nieuws? Over Dmitri zeker?

RENSKE: Nou en of. Ik had 'n ongewoon mondige Dmitri aan de telefoon en hij werd nogal emotioneel voor iemand met zo zwaar Asperger.

VOLKERT: Waarover dan?

RENSKE: Dat ze 'm zomaar van 't project afgehaald hebben. Al z'n accounts ineens geblokkeerd, zonder opgaaf van reden. Sterker nog: hij heeft al maanden niet betaald gekregen.

VOLKERT: Nou ja!
Wie heeft z'n werk overgenomen?

RENSKE: Wat dacht je van niemand?

VOLKERT: Welke onbenul haalt onze beste tester op zo'n korte termijn van zo'n belangrijk project.

RENSKE: Wie denk je?

ZIET PEPIJN VOORBIJ LOPEN

Pepijn!

PEPIJN: Jongens, nu even niet. We hadden een glitch bij de demo en we moeten boven wat klanten kalmeren.

VOLKERT: Een glitch noemt-ie dat. Kom jij je eigen volk eerst maar eens crisismanagen. Heb jij Dmitri, onze beste senior tester zonder opgaaf van redenen van 't project gehaald en niet vervangen!?

PEPIJN: Ik vind dat ik niet hoeft te reageren als je op zo'n beschuldigende toon tegen me spreekt,

maar in antwoord op je vraag: ons bedrijf koopt inderdaad geen offshore freelancers meer in. Dat is een bedrijfsbrede policy en dus niet 'zonder opgaaf van redenen'.

- VOLKERT: Maar Tsjechië is toch niet offshore?
- PEPIJN: Ik bedoel alle freelancers uit 't oosten..
- RENSKE: Hoe ver naar 't oosten? Mumbai, Praag, Oldenzaal?
- PEPIJN: Ja hoor es, nou niet muggenziften.
- VOLKERT: Maar 't zijn prima mensen!
- PEPIJN: Het zijn misschien prima mensen, maar voortaan werken we alleen nog met preferred suppliers. Dat scheelt ons bakken aan overhead omdat zo'n partij alle mankracht voor development en testen al in huis heeft.
- VOLKERT: O nee hè.
- RENSKE: Denk jij wat ik denk?
- VOLKERT: Ik denk dat jij weet wat ik denk.
- RENSKE: Toch niet E-matic?
- VOLKERT: Ah, de sukkels. Ze leren 't ook nooit.
- RENSKE: Wat hebben wij met die cowboys te stellen gehad!
- PEPIJN: We zijn goed bekend met E-matic.
- RENSKE: En ik ben goed bekend met migraine. Ik hoor Melanie nog zeggen dat we ze nooit meer zouden gebruiken.
- PEPIJN: Zij zijn de enige partij die de handjes kan leveren om zo'n grote klus binnen de tijd en budget te klaren.
- VOLKERT: Let op die woordkeuze van 'm. Alsof we een container ranzige garnalen moeten laten pellen. Software maak je niet met je handjes, maar met je hoofd.
- PEPIJN: Soms krijg je een onverwachte deadline voor je kiezen en moet je compromissen sluiten.

VOLKERT: Ja, Sinterklaas valt dit jaar onverwacht vroeg want de pakjesboot had de wind mee.

RENSKE: We hebben -- hadden -- topspelers in onze pool. Mensen als Dmitri.

PEPIJN: Maar niet genoeg. Als een softwareproject dreigt uit te lopen moet je snel kunnen opschalen met extra poppetjes.

VOLKERT: Hij kent de wet van Brooks niet eens, de primitief.

RENSKE: En wie had er voor moeten waken dat 't niet uitliep? Nou?

PEPIJN: E-matic Solutions heeft..

VOLKERT: Het is 'Ie-maatik'. Een 'iemettik soloesjun, zoals jij 't uitspreekt, is medisch jargon voor een braakmiddel. Nomen est omen.

PEPIJN: Bij E-matic werken ook afgestudeerde informatici. Wat maakt jou zoveel beter gekwalificeerd? Leg mij eens uit wat er zo slecht zou zijn aan die code van hun? Het werkte prima in de test en toen moest die zwarte jongen, eh.. Raoul zo nodig afwijken van 't script.

VOLKERT: Wil je mijn objectief en diplomatiek geformuleerd oordeel?

PEPIJN: Graag!

VOLKERT: Volslagen kutzooi!

PEPIJN: Ik waarschuw je, makker!

VOLKERT: In plaats van een connection pool naar de credit card SOAP server gebruiken ze een static member die doodleuk ook de enige JDBC connectie openhoudt.

PEPIJN: En nu voor de niet-autisten.

VOLKERT: Tuurlijk, dat zegt je geen ene reet. Ik weet niet wat jouw vrienden in Mumbai hebben zitten roken, maar laat ik je in een Jip en Janneke vergelijking uitleggen wat ze over de schutting hebben gegooid.

We hebben een nieuwe spoorbrug over 't Hollands Diep besteld en we krijgen pontons van rottende pallets die bij elkaar worden gehouden met kippengaas en Duct tape.

PEPIJN: Je zit hysterisch te overdrijven, Jip. E-matic doet heus wel aan quality assurance.

VOLKERT: O ja, net als in de demo zijn ze een voor een heel voorzichtig over de brug gekropen. Dat noem ik geen test. Rij er een colonne vrachtwagens overheen en als ze de overkant halen geloof ik wel dat 't werkt. Gaan ze dit nog oplossen?

PEPIJN: Ja wat dacht jij?
Ze geven 't de hoogste prioriteit zodat we morgen toch live kunnen.

VOLKERT: Dat is toch gebakken lucht, knulletje. Een stal niet-betrokken overwerkte loonslaven gaat een nacht doorhalen. Laat de champagne nog maar even dicht. Moeten we echt morgenochtend live?

PEPIJN: Valt niet over te praten.

VOLKERT: Laat E-matic dan in godsnaam overal afblijven. Ga maar een potje online tafelvoetballen met ze en laat de grote mensen maar weer jouw rommel opruimen.
(Gebaart Pepijn om weg te lopen)
Ga dan.

PEPIJN: We delen met z'n allen de verantwoordelijkheid voor 't succes van dit project.

PEPIJN AF, RENSKÉ ROEPT HEM NA

RENSKE: Maar jij gaat niet je flaters bij Volkert onder de mat vegen. Niet als ik daar iets over te zeggen heb.

SCENE 6 - VERWACHTINGEN GEWEKT

KANTOOR A
VOLKERT, RENSKE

- VOLKERT: Daar heb je inderdaad..
- RENSKE: ..niks over te zeggen maar ik doe 't toch. Ik sta d'r weer versted van hoe gretig jij andermans troep opruimt zodat iedereen ziet hoe goed je kan opruimen.
- VOLKERT: Dat zie je dan moedwillig verkeerd. Ik doe 't omdat kwaliteit mij aan 't hart gaat. Als ik hier alleen maar m'n cv wilde oppoetsen was ik al lang weg geweest.
- RENSKE: Wat zoek je hier dan wel? Waardering? Dit bedrijf is z'n beste mensen aan 't vervangen door beunhazen als E-matic.
- VOLKERT: Gelukkig waardeer ik mezelf nog wel en daar doe ik 't voor.
- RENSKE: Je weet niet eens of 't je gaat lukken.
- VOLKERT: Ik heb niemand iets beloofd.
- RENSKE: Dat heb je wel. Aan Pepijn.
- VOLKERT: Ik moest 'm even inwrijven dat E-matic 't nooit kan fiksen, want die kneus had serieus die illusie. En ik zei dat ik 't *waarschijnlijk* wel kan. Dat is alles.
- RENSKE: Dat is niet alles. Je hebt verwachtingen gewekt die je niet waar kan maken.
- VOLKERT: Melanie snapt heus dat ik geen ijzer met handen kan breken. Niemand wordt er slechter van. Lukt 't, dan heb ik ze uit de shit getrokken. Lukt 't niet, dan zijn ze er tenminste dankzij mij niet nog dieper ingezakt. Win-win, om 't even op z'n powerpoints te zeggen.
- RENSKE: Wat nou win win. Ze maken misbruik van jouw passie voor je vak. Waarom laat je je toch zo als voetveeg behandelen? Als jij dit oppakt kun je er ook op afgerekend worden.

- VOLKERT: Het klinkt bij jou steeds alsof ik iets heel gevaarlijks doe. Waar maak je je nu echt zorgen over?
- RENSKE: Ik maak me zorgen dat je Pepijn kwaad hebt gemaakt.
- VOLKERT: Die kwal vroeg er ook om met z'n gekwetste 'ik vind niet dat ik je 'n antwoord schuldig ben'. Waar kun je zo'n eikel nou mee beledigen?
- RENSKE: Dat je dat nog niet doorhebt!
Met jouw technisch talent en honkvastheid heb je je hier onmisbaar gemaakt, en dat weet je. Maar jij beseft niet meer hoeveel je je durft te permitteren. Jij kunt ontielig neerbuigend en pedant zijn tegen mensen onder jouw technisch niveau, zeg maar iedereen dus. Zelfs tegen Melanie!
Pepijn is nog steeds onze manager -- ja, al is-ie een eikel -- en je hebt 'm met zoveel woorden 'n incompetent prutser genoemd. Voor een narcist als hem is dat 'n trap recht in z'n ballen.
- VOLKERT: Dan kan-ie goed incasseren of jij overdrijft weer een beetje. Ik ben trouwens geen narcist en ik vond die opmerking over voetveeg nogal kwetsend.
- RENSKE: Dat spijt me dan.
- VOLKERT: O, eerlijk!?
- RENSKE: Ja, Volkert. Sorry, mijn emoties gaan 'n beetje met me op de loop. Ik ben doodmoe en tegelijk heel boos. En ik ben bang. Voor Pepijn. En ik vrees dat jij dat niet wil zien. Pas op Volkert, een boze Pepijn is gevaarlijk. Houd 'm op afstand.

SCENE 7 – KOSTE WAT KOST

KOFFIECORNER
MELANIE, PEPIJN

MELANIE: Je hebt ze afgezet bij 't hotel?

PEPIJN: Yep.

MELANIE: En niet te veel valse hoop gegeven?

PEPIJN: Hoezo vals? Ik heb alleen oorzaken gesuggereerd waar ze ons niet op aan kunnen spreken maar die we wel makkelijk in één nacht op kunnen lossen.

MELANIE: Geloofden ze dat?

PEPIJN: Min of meer. Behalve die Raoul.

MELANIE: Je hebt 't woord 'bug' niet laten vallen?

PEPIJN: Wees maar niet bang. De crisis is bezworen.

MELANIE: Dat is-ie nog lang niet. De fout zat in onze software en daar gaat Raoul z'n mensen vanavond nog vóór 't toetje van overtuigen.

PEPIJN: Ik heb van de ontwikkelaars de garantie gekregen dat 't uitentreuren getest was.

MELANIE: Niet dus. Je had 'r bovenop moeten zitten.

PEPIJN: Ik kan de code zelf niet beoordelen, maar ik denk wel dat sommige mensen hier op de afdeling de schade overdrijven.

MELANIE: Je bedoelt Volkert? Ik neem zijn mening heel serieus.

PEPIJN: Hij is een vakman, dat bestrijd ik niet. Maar..

MELANIE: Maar wat?

PEPIJN: Nou, hij reageerde bijzonder agressief. Misschien omdat-ie zelf steken heeft laten vallen? Kijk, we hebben een duidelijke policy dat code aangeleverd door derden altijd een review moet krijgen van een van onze senior mensen. En dat heeft-ie kennelijk niet gedaan.

- MELANIE: Zit niet je verantwoordelijkheid af te schuiven op je collega's, Pepijn. Als hier iemand de Zwarte Piet uitdeelt ben ik dat nog altijd.
- PEPIJN: Sorry Melanie, sorry als ik de verkeerde indruk afgeef. Volkert is goed in zijn vak en dat wil ik ook zijn. Het is niet aan mij om te oordelen of hij nalatig is geweest, dat geef ik toe. Onze prioriteit is nu dat we de fout netjes herstellen.
- MELANIE: Station Netjes zijn we allang voorbij. Als wij door jou morgen niet live kunnen en de deadline missen is mijn positie in gevaar en dat laat ik niet gebeuren.
- PEPIJN: Dat betreurt ik. Laten we hopen dat..
- MELANIE: Bullshit, jij betreurt alleen je eigen pech! Weet één ding: als ik moet hangen, hang jij ook. Jij hebt tegen mijn uitdrukkelijke instructies in toch weer die cowboys van E-matic ingehuurd, terwijl je hun reputatie kende.
- PEPIJN: Die beslissing is genomen onder hoge druk. We konden al dat werk niet verzetten met onze reguliere mankracht dus moesten we wel uitwijken naar een andere partij.
- MELANIE: Die tijdsnood was je eigen stomme schuld. Vlak voor de deadline haal jij 't in je hoofd om onze beste freelancers te vervangen door de eerste de beste prijsvechter. Oorzaak en gevolg wel in de juiste volgorde graag. Volkert werkt vanavond aan een oplossing. Als ik hem was zou ik je in je sop gaar laten koken, maar misschien heb je 'm gechanteerd. Laat ik daar niet achter komen.
- PEPIJN: E-matic werkt vannacht ook met man en macht aan een oplossing.
- MELANIE: Man en macht me reet!
Ik denk niet dat 't Volkert gaat lukken, maar hij is je enige kans, dus ga 'm maar veel koffie brengen. Met een glimlach.

SCENE 8 - NO HARD FEELINGS

KANTOOR A
VOLKERT, RENSKE

RENSKE: Volkert?

VOLKERT: Ik dacht dat je wel naar huis zou zijn.

RENSKE: Geen haast. De kinderen zijn bij oma.
(geeft hem een zakje).
Je favoriet.

VOLKERT: Met chocola! Waar heb ik dat aan verdiend?

RENSKE: Omdat ik je een je-weet-wel noemde.

VOLKERT: Ach joh, op school heb ik 't wel erger gehad.
Toen had ik ook al 'n dikke huid.

RENSKE: No hard feelings?

VOLKERT: Kijk es hoe ver ik al ben: dit lijkt op wat ik
vorig jaar gebouwd heb dus ik kon veel code
hergebruiken.

RENSKE: Weet je al of 't gaat lukken?

VOLKERT: Binnen 'n uur.

RENSKE: Zo snel?

VOLKERT: Nee, binnen 'n uur weet ik of ik 't voor
middernacht kan fiksen. Zo niet, dan houd ik
't voor gezien.

RENSKE: Heel verstandig.

VOLKERT: Je waakt toch over mij?

RENSKE: Als je 't maar weet.

VOLKERT: Maar niet over m'n gezondheid.

RENSKE: Je geestelijke gezondheid. Dat is al zwaar
genoeg.

SCENE 9 - SEND IT TO MY GMAIL

KOFFIECORNER
PEPIJN IS AAN DE TELEFOON

PEPIJN: So Vikram, did you finish it?
(..)
Great, and it works exactly as I told you?
(..)
Yes, yes it's only for testing. Don't worry,
I'm not stupid. That would be illegal.
(..)
Listen, I need you to send it to me by email.
(..)
I know, but this time, just by email.
(..)
Look, just send it to me, okay? To my gmail
address. I'm at home and I can't access my
company mail.
(..)
Just send it!
(..)
It's pepijn underscore lindenhovius at gmail
dot com.
(..)
Oh, fuck it.
That's pee-ee-pee-I-jay-n.
No, that's pee not bee. Pee for penis not bee
for balls.
Puh-payn.
Then underscore.
Christ man, you don't know what a fucking
underscore is?
Exactly.
Lindenhovius.
That's l for loser, I for India, n for
nigger..

AF

SCENE 10 - EVIL HACK

KANTOOR A

VOLKERT IS AAN HET WERK. PEPIJN OP.

- PEPIJN: Onze redder in nood. Waar zouden we zijn zonder onze techies?
- VOLKERT: In de rij bij 't UWV. Wat moet je?
- PEPIJN: Ik heb van Melanie heel hard met de roe gekregen en nu ben jij ook al niet lief voor me.
- VOLKERT: Ik dacht: die is in de zak naar Spanje.
- PEPIJN: Met beter weer, beter eten en mooiere meiden. Maar zonder gekheid. Ik had jou en Rens wat beter in de loop moeten houden, dat besef ik nu. Ik ben toch niet zo onfeilbaar als ik er uitzie, ha ha.
- VOLKERT: Jij moet wel ontzettend op je lazer hebben gekregen.
- PEPIJN: Ik wou met iedereen beste maatjes blijven, maar dat kan niet altijd in mijn werk. Als de klant aan mij trekt om de deadline nog wat naar voren te trekken ga ik niet bureaucratisch schermen met procedures. Mijn reactie is meteen: dan gaan we dat regelen.
- VOLKERT: Ik ben niet overtuigd. Dmitri heb je helemaal volgens de letter van de wet gewipt.
- PEPIJN: Vond ik ook niet oké, maar hé, don't shoot the messenger. Ik had geen millimeter speelruimte.
- VOLKERT: Waar kom je nou echt voor?
- PEPIJN: Om jou 't goeie nieuws te brengen.
- VOLKERT: Wat heb ik gemist?
- PEPIJN: Je mag naar huis. We hebben uitstel.
- VOLKERT: Wat?
- PEPIJN: Het was niet makkelijk, maar we hebben ze om kunnen praten.
- VOLKERT: Je liegt 't.

- PEPIJN: Na een heel goeie cognac zagen ze in dat 't verstandiger was om even goed naar dat foutje te laten kijken en gelukkig wilden ze bij hun eerste project met ons niet meteen op hun strepen gaan staan.
- VOLKERT: En laat je ze ook zelf opdraaien voor de inkomstenderving? Want nu missen ze Sinterklaas.
- PEPIJN: Speaking of which. Er ligt een pakketje voor je bij de receptie, van DHL.
- VOLKERT: Had dat nou meteen meegenomen.
- HIJ STORMT WEG. PEPIJN GAAT METEEN ACHTER VOLKERTS COMPUTER ZITTEN, HAALT EEN MEMORYSTICK TEVOORSCHIJN.
- PEPIJN: Dat paste niet in 't grote plan, sukkel. (Met een Indisch accent) Okay. You insert the stick, yes. You open command window. You type execute fix dot es aitch. Now wait. Sweet. (Als Darth Vader) Come to the dark side, Luke. Don't make me destroy you. Remove evidence. Check.
- HIJ VERWIJDERT DE STICK, STAAT OP EN DOET ALSOF HIJ MET ZIJN TELEFOON BEZIG IS. VOLKERT KOMT TERUG MET EEN OPENSCHOURDE DHL ENVELOP.
- VOLKERT: Daar zijn ze.
- PEPIJN: Vol verwachting klopt zijn hart..
- VOLKERT: Ja, alles netjes gaaf. Mooi zo. Blue-rays van de eerste drie Star Wars films, delen vier tot en met zes, en als ik je dat moet uitleggen ben je een onbenul.
- PEPIJN: Dat weet ik zelfs nog. Maar wat is hier zo speciaal aan?
- VOLKERT: Dit zijn rips van de originele prints. Die mogen hier niet uitgegeven worden. Koreaanse import. Hier kun je alleen versies krijgen met

al die idiote opgepimpte scènes.

TERWIJL VOLKERT SPREEKT KLAPT PEPIJN
DE LAPTOP DICHT EN HELPT HEM IN ZIJN
JAS.

PEPIJN: Ga lekker naar huis kijken.
Met je vriendin of zo.

VOLKERT AF

Fucking loser.

SCENE 11 - HEEFT PEPIJN GELOGEN?

KANTOOR A, DE VOLGENDE DAG
VOLKERT EN RENSKE

RENSKE: Twee hele dagen uitstel?

VOLKERT: Vraag me niet hoe of waarom.

RENSKE: Wanneer is dat besloten? Op welke voorwaarden? Wie gaat de boel nou lijmen? Jij? E-matic?

VOLKERT: Ik zeg net vraag niet ...

RENSKE: Dit laat de klant niet over z'n kant gaan. Hier gaan we voor bloeden, en niet alleen financieel.

VOLKERT: Wie zegt dat de klant bloed wil zien? Ik denk dat ze de relatie met ons niet meteen willen verstoren.

RENSKE: Wat wij met de klant ondergaan is een rampzalige eerste vrijpartij. Dat noem ik geen relatie. Van wie heb je dit allemaal? Van Melanie?

VOLKERT: Nee.

RENSKE: Pepijn!
Zie je wel. Ik vertrouwde 't al niet. Ik sprak Melanie gisteravond nog vlak voordat ik jou die muffin kwam brengen.

VOLKERT: Wat zei ze?

RENSKE: Dat ze je hulp erg waardeerde maar dat er over de deadline niet te praten viel. De klant had al advertenties en reclametijd gekocht en daar zouden wij keihard de rekening voor krijgen. Ze had 't met geen woord over uitstel. Wanneer kwam Pepijn met z'n nieuws?

VOLKERT: Vlak nadat jij weg was.

RENSKE: Hoe lang daarna? Precies graag.

VOLKERT: Jezus! Drie minuten en achttien seconden. Nou goed?

RENSKE: Dit is belangrijk.

VOLKERT: Hoezo? Melanie sprak de klant nadat ze jou zag, gaf 't door aan Pepijn en die kwam ermee naar mij.

RENSKE: En dat alles binnen drie minuten. Vind ik verdacht snel.

VOLKERT: En je punt is? Dat Pepijn 't allemaal heeft verzonnen?

RENSKE: Dat denk ik.

VOLKERT: Ik was *zijn* rotzooi aan 't opruimen, weet je nog? Waarom zou-ie me dan met 'n leugen naar huis sturen?

PEPIJN: Hoe kwam-ie op je over?

VOLKERT: Slijmerig en schuldbewust, maar daar geloofde ik niks van. Hij heeft echt geen spijt van z'n geklungel.

RENSKE: Goed dat je dat inziet. Ik hoop alleen dat 't niet te laat is.

VOLKERT: Te laat waarvoor?

RENSKE: Hij zat niet zomaar met je te dollen. Die kleine leugen was een opstap voor iets anders.

VOLKERT: We vragen Melanie zo wel hoe 't echt zit. Het is inderdaad gek dat we er geen mail van hebben gekregen. He, ik laat je nog even zien hoe ver ik nog gekomen ben.

PROBEERT IN TE LOGGEN

Unauthorized.

Access denied

Forbidden

Een nieuwe maand, een nieuw wachtwoord. Ik ga zo wel even langs bij Koert.

SCENE 12 - UITSTEL? WELK UITSTEL?

KANTOOR A
PEPIJN EN MELANIE OP

PEPIJN: Echt waar, 't eerste uur na de commercial al meer dan tweeduizend orders. Op 't drukste moment tachtig per minuut. Allemaal doorgedaan.

MELANIE: Ook in de back-office?

PEPIJN: Zeker.

MELANIE: Door 't oog van de naald, maar we hebben 't gehaald.

VOLKERT: Heb ik soms een week in coma gelegen? Het is toch nog steeds 1 december negen uur 's ochtends?

PEPIJN: Hoor hem. Je had wel wat slaap in te halen.

VOLKERT: Serieus nou! Zijn we soms al live?

PEPIJN: Kijk toch niet zo bang.

MELANIE: Inderdaad, we zijn vannacht live gegaan.

VOLKERT: Maar, hoe, hoe?

PEPIJN: Hoe? Met hard werk en sterke koffie.

VOLKERT: Wie?

MELANIE: De bug die we geen bug mogen noemen is toch nog opgelost.

VOLKERT: Door wie?

PEPIJN: Niet door jou zo te horen. Geeft niks. Jij bent ook maar alleen. Nee, onze vrienden van E-matic hebben de handen uit de mouwen gestoken en de boel gefikst.

RENSKE: En met dat spul durfden jullie meteen live. Buiten alle procedures om.

MELANIE: Vooralsnog lijkt 't allemaal goed te gaan. De site draait onder maximumbelasting en we hebben nog geen vreemde dingen gezien.

- VOLKERT: Die geruststellende slag om de arm van elk softwareproject: 'Vooralsnog', 'lijkt goed', 'nog geen vreemde dingen'. Er zijn altijd lijken in de kast. Je ruikt ze alleen niet als ze nog vers zijn.
- MELANIE: Je mag wel even bakzeil halen, Volkert. We waarderen je inzet maar jou is 't tenslotte niet gelukt. Nu oordeel je al meteen slecht over werk wat je nog niet gezien hebt.
- VOLKERT: Wat die wijze mannen uit 't oosten afleveren is altijd ongezien klote.
- PEPIJN: Ik sluit me ook aan bij Melanie. De site draait en de orders lopen binnen. En jouw denigrerende opmerkingen over allochtone collega's stel ik bepaald niet op prijs.
- VOLKERT: De mannen van E-matic beschouw in de verste verte niet als collega's. Daarbij wonen ze in hun vaderland, dus zijn 't geen allochtonen.
- RENSKE: Jongens, dit is niet relevant. Wat ik wil weten is waarom de klant terugkwam op z'n beslissing?
- MELANIE: Welke beslissing?
- RENSKE: Dat we twee dagen blessuretijd zouden krijgen.
- MELANIE: Hoe kom je daar bij? Van wie heb je dat?
- RENSKE: Van Volkert.

IEDEREEN KIJKT NAAR VOLKERT

- VOLKERT: Van Pepijn. Gisteravond.
- PEPIJN: Wat zou ik jou gezegd hebben?
- VOLKERT: Pardon? Dat we twee dagen uitstel hadden, dat ik maar niet moest vragen hoe je ze zo ver gekregen had en dat ik lekker naar huis kon. Of ga je nu ontkennen dat je bij mij op kantoor was?
- PEPIJN: Nee hoor. Ik kwam alleen maar even voor Sinterklaas spelen. O nou heb ik je door, maat.

TEGEN DE ANDEREN

Hij liet een paar DVD's bezorgen in discrete verpakking en kon niet wachten om ze thuis te gaan kijken. Klopt toch?

- VOLKERT: Dat.. Ja, dat van die films klopt wel. En ik ging ook naar huis.
- PEPIJN: Hij was zo in science fiction stemming dat-ie zelf aan 't fantaseren sloeg. De wens was de vader van de gedachte, laten we 't daar op houden.
Hoe dan ook, jouw 'oosterlingen' hebben vlak voor de eindstreep wel nog een extra sprintje getrokken. Nou, wij moeten weer verder.
- RENSKE: Melanie, weet jij soms waarom Volkert geen enkele toegang meer heeft tot 't project? Niet de broncode, niet de test-server, helemaal niks.
- PEPIJN: Jullie werk zit erop.
Het project is overgedragen aan 't operations team. We houden nog een paar testers paraat, maar jullie kunnen hier geen uren meer op boeken.
- VOLKERT: Uren boeken is voor Finance. Wat heeft dat met de code te maken?
- PEPIJN: Ehh, dan is Koert van systeembeheer overijverig geweest.

PEPIJN EN MELANIE AF

SCENE 13 - VUIL SPEL

KANTOOR A
VOLKERT, RENSKE

- RENSKE: Melanie weet nu dat een van jullie twee keihard stond te liegen. Ik hoop voor jou dat ze je 't voordeel van de twijfel geeft.
- VOLKERT: Zoiets zou ik toch nooit verzinnen. Dat is toch niet rationeel.
- RENSKE: En we weten dat jij nooit uit je rol valt. Dat pleit voor je.
Je hebt 't je echt niet ingebeeld?
- VOLKERT: Van suiker en cafeïne ga je niet hallucineren. Hoop ik.
- RENSKE: De orders stromen binnen, de spullen worden netjes verstuurd. Dat betekent dat ze 't hebben opgelost.
- VOLKERT: Nee, de oude fout heeft zich niet meer voorgedaan, dat is alles. Ik ga nog steeds uit van duct tape op een brug van rottende pallets.
- RENSKE: Vraag je jezelf niet af waarom Pepijn loog over dat uitstel en 't dan tegenover Melanie - uiteraard - glashard ontkent?
- VOLKERT: Het is een rare kwibus.
- RENSKE: Kwibus!?
Hij verzoon een smoes om je naar huis te sturen omdat hij niet wilde dat jij je werk afmaakte.
- VOLKERT: Waarom zou hij dat niet willen?
- RENSKE: Jij was niet zeker of 't je ging lukken en E-matic had waarschijnlijk al iets geknutseld. Heeft hij aan je computer kunnen zitten toen hij je dat pakje kwam brengen?
- VOLKERT: Dat wou ik dus net zeggen: ik ben dat pakketje zelf bij de receptie gaan halen. Hij kwam mij alleen maar vertellen dat 't er lag. Ik zei, neem 't dan meteen mee als je toch deze kant op kwam.

RENSKE: Dus hij was even alleen in jouw kantoor. Had je je scherm afgesloten?
(..)

VOLKERT: Ja..

RENSKE: Je twijfelt!

VOLKERT: Ja god Rens!

RENSKE: Het is niet te geloven. D'r komt een Sinterklaascadeautje voor meneer, hij stuift weg als een kind zo blij en laat z'n computer open en bloot achter voor de plannen van een psychopaat.

VOLKERT: Ik was een paar minuten weg. Hooguit.

RENSKE: Meer had-ie niet nodig.

VOLKERT: E-matic kan vanuit India overal bij. Daar hebben ze mijn computer helemaal niet voor nodig.

RENSKE: Ik houd mijn hart vast Volkert. Ik heb hier een heel slecht gevoel bij. Je had 'm niet kwaad moeten maken.

SCENE 14 - IN DE VAL

KANTOOR B

RENSKE, VOLKERT, MELANIE, PEPIJN

- MELANIE: Volkert, Renske, weten jullie waarom ik je hierheen heb laten komen?
- VOLKERT: Ik hoorde 't kraken van rottende pallets gevolgd door een doffe plons.
- MELANIE: Ik ben niet in de stemming voor lollige woordspelingen, is dat duidelijk?
- VOLKERT: Oké, dan doe ik wel sarcastische. Jullie hebben blindelings vertrouwd op de plakbandoplossing van E-matic. Zelfs een vastloper tijdens de demo heeft jullie niet af kunnen schrikken. Heb ik 't juist dat de site nu plat ligt omdat 't toch geen superlijm was?
- MELANIE: Nee Volkert, 't is veel ernstiger dan dat. De site is er niet uit zichzelf mee opgehouden. Hij draaide prima, maar we hebben hem offline moeten halen.
- RENSKE: Want?
- MELANIE: Want Russische hackers hadden met valse credit card nummers duizenden orders geplaatst.
- VOLKERT: Het duo credit en card. Ik zat er al op te wachten. Ik neem aan dat er een log is van al die transacties?
- PEPIJN: Dat is er.
- VOLKERT: Dan gaan jullie met dat lijstje naar de bank en zij zoeken uit hoe 't kan dat die nummers ten onrechte geaccordeerd zijn. Voor dat soort fraude zijn we verzekerd.
- PEPIJN: Dat is toch al lang al gedaan. We hebben onze logs vergeleken met wat de bank via onze site aan opdrachten heeft ontvangen.
- VOLKERT: Tromgeroffel.
- MELANIE: De bank heeft van onze site geen enkele betaalopdracht ontvangen. Helemaal niks. Wij hebben duizenden valse nummers zonder

controle door laten gaan en evenzoveel orders uitgestuurd, de meeste naar Rusland. We hebben dus geen enkel verhaal bij de bank. De klant is in alle staten en over de gevolgschade durf ik niet eens na te denken, want geen enkel denkbaar scenario is zwart genoeg voor de shit waar we nu inzitten en de teringzooi die ons nog te wachten staat.

Ben ik duidelijk Volkert? Vat je de ernst van de situatie?

VOLKERT: De site heeft alle betaalopdrachten goedgekeurd. Klakkeloos, maar dat is nou eenmaal een nare eigenschap van computers. Was ik gisteren niet duidelijk genoeg? Duizenden regels aan onbegrijpelijke waanzin valt niet te repareren. Dat is total loss. Wil je een autovergelijking? Als jij je BMW met honderddertig om een boom drapeert is er niks meer om uit te deuken. Deze hack is niet meer imbeciel, dit is bijna crimineel.

PEPIJN: Mee eens. We zijn op zoek naar de dader.

RENSKE: Als E-matic dit gestuurd heeft zijn ze als bedrijf aansprakelijk. Dan krijgt de arme stagiair die 't moest coderen de zak en z'n manager wast z'n handen in onschuld. Zo gaat 't toch.

VOLKERT: Jij hebt E-matic ingehuurd terwijl je hun reputatie kende en nu ben je oprecht verbaasd. 'Het werkte toch'. Hoe vaak heb ik dat niet gehoord. Ik ben 't kotsmoe. Ga 'ns 'n beginnerscursus programmeren volgen zodat je enig gevoel krijgt hoe die rotzooi hier in elkaar wordt geflanst. Als jij je plafond door een beun laat stuken vallen er brokken gips in je eten. Jezelf uitgeven als tandarts is een misdrijf. Zelfs de jongens die hier de verwarming nakijken hebben goddomme een landelijk erkend papiertje, maar onze core business besteden we uit bij amateurs aan 't andere eind van de wereld. Weet je, ik heb 't helemaal gehad met jullie. Mijn inzet en passie worden kennelijk niet gewaardeerd.

HIJ GOOIT ZIJN TOEGANGSBADGE OP
TAFEL

Ik zou die code graag es willen zien om nog een laatste keer te kunnen lachen.

- PEPIJN: Ga zitten Volkert. Er valt niks te lachen. Vannacht, toen de problemen begonnen, was je collega Hilco zo behulpzaam om vanuit zijn huis met mij naar de code te kijken. Het verbaasde ons dat 't maar om een aanpassing van tien regels ging.
- VOLKERT: Verbaast mij niks. Gevalletje quick and dirty.
- PEPIJN: Dirty kun je wel zeggen, ja. Ik ben geen programmeur, maar dit kon ik zelfs begrijpen.
- VOLKERT: Zelfs jij? Wat knap.
- PEPIJN: Alle nepnummers van Ivan Ivanovitsj werden na drie seconden automatisch goedgekeurd. Die vertraging was om te verhullen dat er helemaal geen verbinding met de bank wordt gelegd. En dit is helemaal geniaal: twee op de honderd werden afgekeurd.
- RENSKE: Waarom?
- MELANIE: Om geen argwaan te wekken. Twee procent is de gangbare ratio van afgewezen betaalopdrachten. Dit waren geen imbecielen.
- VOLKERT: Wie dit geschreven heeft moet in 't complot hebben gezeten.
- MELANIE: Dat is ons bange vermoeden.
- RENSKE: Is dit nu een zaak voor onze politie, die in Frankrijk, in Rusland, of in Mumbai?
- VOLKERT: Laten we hier beginnen. Zijn ze al gebeld?
- PEPIJN: We wilden bewust even pas op de plaats maken omdat we zo verbijsterd waren over wat we zagen.
- VOLKERT: Hoezo verbijsterd? Jullie -- Melanie tenminste -- wisten dat 't beunhazen waren. Nu weten we dat 't ook criminelen zijn. Verrassing.
- MELANIE: Maar jij bent toch geen beunhaas, Volkert?
- VOLKERT: Hè?

PEPIJN: We waren zeer onaangenaam verrast toen we zagen dat de code met jouw account was geüpload.

VOLKERT: Wat?

PEPIJN: Zonder twijfel. Kijk maar.
Je houdt je wachtwoorden toch wel goed geheim, hè? Je hangt toch niet je moeders meisjesnaam op een Post-it op je monitor? Je laat toch geen vreemde mannen met je computer spelen?

VOLKERT: Waar zie je me voor aan? Netwerkbeveiliging is mijn specialiteit.

PEPIJN: Dus jouw computer is de best beveiligde machine in dit hele bedrijf.

VOLKERT: Dacht 't wel, ja.

PEPIJN: Laten we de mogelijkheid openhouden dat toch iemand achter je wachtwoord is gekomen...

VOLKERT: Dat kan niet, want ik gebruik een PGP key.

MELANIE: Een wat?

VOLKERT: Ik heb mijn public key gepusht naar de GIT server..

RENSKE: Dat betekent dat Volkert zijn broncode uitsluitend vanaf zijn eigen computer kan uploaden.

PEPIJN: Tja, dat laat 't log ook keurig zien: dat 't van binnen ons bedrijf kwam. Niet van E-matic, maar vanaf jouw laptop, om precies zeven uur gisteravond.
Hoe verklaar je dat?

VOLKERT: Dat was ik niet.

PEPIJN: Iemand heeft zich dus toegang verschaft tot jouw onneembare vesting. Wacht, misschien was ik 't. Ik kwam even een babbeltje maken en heb de code aangepast toen jij met je ogen knipperde.

RENSKE: Waarom was je daar eigenlijk?

PEPIJN: Ik was even buiten roken en liep tegelijk met de jongen van DHL terug naar binnen. Die had

een pakketje voor onze waarde collega hier,
dus dat ging ik 'm even brengen.

VOLKERT: Ik heb die films zelf bij de recep...

PEPIJN: Hij was als een kind zo blij, klapte z'n
laptop dicht en wist niet hoe snel-ie thuis
Luke Skywalker moest gaan kijken.

VOLKERT IS VERBIJSTERD DOOR HET
PERFECTE BEDROG EN RENT WEG. PEPIJN
RENT HEM ACHTERNA

SCENE 15 - VERSPILDE PASSIE

KOFFIECORNER
VOLKERT, PEPIJN

VOLKERT: Rat

PEPIJN: Dank je.

VOLKERT: Hoe verzin je 't?

PEPIJN: Eh, ik? (Lacht) Ik ben hier niet 't grote brein, ik ben 't nederige doorgeefluik. Melanie zei 'Pepijn, we moeten morgen live'. Ik zeg tegen E-matic: "make it happen". En een uur later sturen die bavianen een bestandje met instructies. Dubbelklik, klaar.

VOLKERT WIL HEM AANVALLEN MAAR HIJ
IS GEEN PARTIJ

Ik heb een zwarte band in taekwondo en jij een zwemband van pizza, zielepoot.

VOLKERT: Ik had 't bijna af. Ik had 't bijna opgelost. Dat wist je. Je stond erbij.

PEPIJN: Weet ik. Dan had er misschien een promotie voor je in gezeten. Maar je liet me toch geen keuze?

VOLKERT: Geen keuze?

PEPIJN: Je had Pepijn heel boos gemaakt en toen moest Pepijn je wel straffen. Waarom liet je die sambalnegers in Mumbai niet zelf opdraaien voor hun fratsen? Al die verspilde passie voor je vak. Ons opperhoofd declareert business class om z'n wijf in Milaan te laten shoppen voor de zomercollectie en jij vliegt in je vakantie op eigen kosten naar een hackersconferentie in L.A. Hoe eerlijk is dat? *Gonna make you an offer you can't refuse.* Een: jij maakt de code af waar je mee bezig was. Twee: die geef je aan mij. Drie: ik geef 't aan E-matic. Vier, vijf en zes: de site kan straks weer live, jij bekent alles en ik doe een goed woordje voor je. Dat kan ik heel goed, goede

woordjes doen voor mensen.

SCENE 16 - ROKENDE REVOLVER

KANTOOR B
MELANIE, RENSKE

- RENSKE: Ik stond erbij. Hij liet me zien waar-ie mee bezig was. Je had 't over tien regels code: dit was veel meer en 't zag er echt niet uit als sabotage. Hij kan 't niet gedaan hebben.
- MELANIE: Maar wat we zagen kwam wel van zijn computer. Of twijfel je daaraan?
- RENSKE: Daar heeft 't helaas alle schijn van.
- MELANIE: Daarmee zeg je dat een ander toegang heeft gehad.
- RENSKE: Volkert weet dat alles hier wordt gelogd. Je pleegt geen sabotage onder je eigen naam tenzij je achterlijk bent.
- MELANIE : Verstandige mensen doen soms heel onlogische dingen.
- RENSKE: Volkert is de meest voorspelbare, betrouwbare en rationele man die ik ken.
- MELANIE: Rationeel? Vond je die tirade rationeel?
- RENSKE: Nee, maar hij was dan ook diep geraakt in zijn trots. Voor mensen als hij is software schrijven een kunstvorm en daarom heeft hij zo'n pesthekel aan beunhazen. Dat jullie 'm gepasseerd hebben was voor hem de laatste druppel.
- MELANIE: Om wat te doen?
- RENSKE: Om ontslag te nemen natuurlijk.
- MELANIE: Of om zijn werkgever een hak te zetten. Als jij beweert dat wij zijn trots gekrenkt hebben heeft hij een motief.
- RENSKE: Als je iemand met zoveel venijn en bravoure durft uit te kafferen zoals hij net deed tegen jou en Pepijn dan ben je óf onschuldig, of zit 't liegen in je genen. Nee, wat we daar zagen was honderd procent oprecht.
- MELANIE: Deze stunt zou 'm een sloot geld opleveren.

Dat is altijd een motief.

- RENSKE: Niet voor hem.
Hij woont in een flat vol science fiction poppetjes, op loopafstand van zijn werk, heeft geen auto, wel drie broeken en vijf t-shirts en van z'n dikke salaris koopt-ie af en toe een DVD. Hij moet onderhand miljonair zijn met zo'n levensstijl. Hij hoeft helemaal niet met Russische gangsters in zee.
En, en daarbij: *zijn* baan stond helemaal nooit op 't spel. Die van Pepijn wel.
- MELANIE: Dus jij denkt dat hij hier achter zit?
- RENSKE: Hij liet de planning versloffen en trok op 't laatste moment een blik Indiase programmeurs open. Hij wist geen raad en hij is niet gehinderd door een sterk geweten.
En hij was in Volkerts kantoor rond zeven uur.
- MELANIE: Klopt. Hij heeft betere motieven, maar de rokende revolver ligt wel op Volkerts bureau. Hoe krijgen we de schuld bij de Indiërs, daar gaat 't om.
- RENSKE: Hè? Hoe krijgen we de schuld bij de dader, toch!?
- MELANIE: Als mens ga ik met je mee, als aandeelhouder is 't minder gênant als dit voor een buitenlandse rechter komt. Hoe dan ook, ik moet iets doen.
- RENSKE: Ik ga Pepijn laten bekennen. Maar dan moet je wel meespelen.
- MELANIE: Wat ben je van plan?
- RENSKE: Insinueren, intimideren en heel veel bluf.
- MELANIE: Mijn dagelijks werk. Moet lukken.

SCENE 17 - DE TIJDEN KLOPPEN NIET

KANTOOR B
MELANIE, RENSKÉ, PEPIJN

RENSKE DOET ALSOF ZE PEPIJN NIET
HOORT AANKOMEN

RENSKE: Ik zeg 't nog een keer: Volkert kan 't niet gedaan hebben. Ook al heeft-ie de schijn tegen zich. 'T zit gewoon niet in zijn aard om zoiets te doen.

PEPIJN: Ik vrees van wel, Renske.

RENSKE: Nee!

PEPIJN: We zouden allemaal willen dat 't anders was. Ik kon 't ook amper geloven, maar hij heeft bekend.

RENSKE: Wat?

PEPIJN: Ik hoopte dat hij onder vier ogen wat makkelijker zou durven praten dan met zijn manager erbij, en dat bleek. Hij stortte helemaal in en biechtte alles op: dat hij een geheime gokverslaving had en serieuze geldproblemen. Hij kon de verleiding niet weerstaan toen die Russische bende hem benaderde op 't Dark Web.

RENSKE: Maar dan zo'n domme actie op z'n eigen computer! Hij wist toch dat-ie tegen de lamp zou lopen.

PEPIJN: Dat vroeg ik 'm want ik snapte 't ook niet. Hij vertelde me dat-ie al weken onder enorme druk stond en niet meer helder kon denken.

RENSKE: Wow.

PEPIJN: Hij is bereid om een volledige bekentenis af te leggen aan de politie.

MELANIE: Laten we hem erbij halen.

PEPIJN: Hij wil even alleen gelaten worden.

RENSKE: Er zit me toch iets niet lekker. Pepijn, als ik me goed herinner ging jij rond zeven uur naar beneden om te roken, je kwam de

DHL bezorger tegen die een pakje voor Volkert had, daar tekende je voor en toen ging je terug naar boven. Meteen?

PEPIJN: Ja hoezo?

RENSKE: Dus je tekende voor 't pakje en liep rechtstreeks naar Volkerts kantoor.

PEPIJN: Ja.

RENSKE: Je gaf 'm 't pakje, hij klapte zijn laptop dicht en ging naar huis. Of hebben jullie nog lang staan kletsen?

PEPIJN: Nee.

RENSKE: Dus je was hooguit een paar minuten binnen.

MELANIE: Volgens 't log was de code om precies zeven uur gepusht.

PEPIJN: Dat zal wel. Ik heb niet op de klok gekeken. Dan moet 't net gebeurd zijn voor ik binnenkwam.

RENSKE: Melanie, de portier had toch ook een DHL pakketje voor jou getekend? Hoe laat was dat?

MELANIE: (moet stevig improviseren)
Ehh, ja, volgens de track en trace site was dat om .. eh .. om achttien uur zesenvieftig.

RENSKE: Dat is te lang. Dan kloppen de tijden niet.

PEPIJN: Welke tijden?

RENSKE: Nou, de code werd volgens 't log om exact zeven uur gepusht. Dat is een kwartier *nadat* jij 't pakje getekend zou hebben.

PEPIJN: Nou en?

RENSKE: Toen was Volkert toch al lang weg? Je zei net dat je rechtstreeks naar zijn kantoor liep en hij, ik citeer, als een kind zo blij naar huis stouf. Dat kan geen kwartier geduurd hebben. Van de receptie naar zijn kantoor is nog geen vijftig meter.

MELANIE: Verdomme Rens, dan zat er *toch* iemand anders aan zijn computer.

PEPIJN: Dat bewijst helemaal niks. Wie zegt dat-ie ook echt naar huis ging? Hij kan toch teruggekomen zijn? Dan klopt die tijd wel. Renske, ik snap dat je 'm wil beschermen. Voor jou is de shock extra groot omdat jullie zulke goeie vrienden waren. Zullen we 't speurwerk overlaten aan de professionals en niet zelf voor Sherlock Holmes gaan spelen?

MELANIE: Jullie hebben allebei een sterk punt. Als hij zijn deur openliet kan hijzelf of iemand anders met toegang tot zijn computer binnen zijn geweest.

PEPIJN: (krijgt een inval)
Nee, want hij nam zijn laptop mee, dat heb ik gezien. Dus hij moet 't zelf geweest zijn.

RENSKE: Dan moeten we de camerabeelden checken.

MELANIE: Wat voor beelden?

RENSKE: Een van de camera's op de parkeerplaats neemt de hoek van 't kantoor mee waar zijn bureau staat. 'T is niet heel scherp, maar je kunt wel zien wie er zit. Ik hoorde hem daar laatst nog over klagen. Echt iets voor hem. Mister Privacy.

MELANIE: Heel goed Renske. Dat zal de politie nuttig vinden.

RENSKE: Ik loop meteen even naar beveiliging.

MELANIE: Ik ga met je mee.

PEPIJN: (Gehaast) Dames, alsjeblieft. Laat mij. Renske, ik zie dat je overstuur bent. Laat mij helpen. Het zal je alleen maar bevestigen wat we toch al weten. Ik wil je een teleurstelling besparen.

PEPIJN AF

MELANIE: Geniaal, van die camera.

RENSKE: Geniaal, die achttien uur zesenvestig.

MELANIE: Hij gaat die opnames proberen te wissen.

RENSKE: Ja. Maar er is toch niks op te zien.

SCENE 18 DE WERELD ZIT VOL SUKKELS

KANTOOR A
RENSKE, VOLKERT

- VOLKERT: Het is allemaal uitgekomen. Alles wat je voorspelde.
Je weet dat ik dit niet gedaan heb.
- RENSKE: Natuurlijk weet ik dat.
- VOLKERT: Hoe heb ik me er zo in kunnen laten luizen.
- RENSKE: Pijinig jezelf daar niet mee.
- VOLKERT: Waarom doet iemand dit? En waarom over de rug van een ander?
- RENSKE: Omdat hij 't kon. Omdat hij zag dat je een nuttig hulpmiddel was en een makkelijk slachtoffer. Hij heeft ons allemaal belazerd.
- VOLKERT: De wereld zit vol sukkels. Is dat wat je wil zeggen? Zeg 't maar. Ik haat mezelf nog meer dan ik Pepijn haat.
- RENSKE: Waag 't niet!
Hij kon het omdat mensen zoals wij niet voortdurend achterom willen kijken of een collega ons een mes in de rug gaat steken. Het is niet naïef of verwijtbaar dat jij je niet kon inbeelden wat er in 't hoofd van zo'n antisociaal roofdier omgaat.
- VOLKERT: Jij kon 't wel.
- RENSKE: Ik kende zijn ware aard al langer. Ik had je nog beter moeten waarschuwen. Daar heb ik 't meeste spijt van.
- VOLKERT: Had ik me toch niks van aangetrokken.
- RENSKE: Nee, want je bent koppig. Nu moet je alleen nog moedig zijn. En mij vertrouwen. Hij komt eraan.

SCENE 19 - RENSKE'S BLUF

KANTOOR A
PEPIJN KOMT OP

PEPIJN: Niks te vinden. Geen camerabeelden.

RENSKE: Is er niks opgenomen gisteren?

PEPIJN: Hij moet alles hebben gewist.

RENSKE: Ook de backups?

PEPIJN: Zijn er backups?

RENSKE: Die zijn er toch altijd.

PEPIJN: Verdomme, dan moeten we die veilig stellen.

RENSKE: Waar maak je je zo druk om? Je zei zelf dat Volkert zijn laptop meenam. Wat doet 't er toe of er later nog iemand op zijn kantoor was? Waarom was je er zo op gebrand om zelf te zien wat er opgenomen was, zonder Melanie en mij erbij?

PEPIJN: Om jou te helpen. Hij kan ook ergens anders in 't gebouw de upload hebben gedaan. Ergens waar niemand binnenloopt, op de wc bijvoorbeeld.

RENSKE: Hangen daar soms ook al camera's? Dacht 't niet.
Bovendien: Volkert heeft alles toch al bekend?

VOLKERT: Ik heb helemaal niks bekend..

RENSKE GEEFT HEM EEN KLAP OM HEM TE LATEN ZWIJGEN

PEPIJN: Precies. Dus wat die camera ook heeft opgenomen maakt geen zak uit.

RENSKE: Je wilde 't alleen met eigen ogen zien. Je weet wie er opgenomen was.

PEPIJN: Dat weet ik.

RENSKE: Jij. Jij lokte Volkert weg naar de receptie en godzijdank voor jou liet-ie z'n scherm open staan. *Hier* zat je met een half oog op de deur, als een bezetene te tikken met je

criminele tengels!

PEPIJN: Bluf.

RENSKE: Bluf? Wat een vreemde reactie. Als iemand mij vals beschuldigt zou ik zeggen 'hoe durf je', of 'wat lul je'. Of is 't soms geen valse beschuldiging.

PEPIJN: Het is bluf. Je kunt die backups nooit nu al gezien hebben. Je hebt geen enkel bewijs.

RENSKE: Haarscherp beeldbewijs is er dat jij je collega genaaid hebt.

PEPIJN: Haarscherp. Je zag geen flikker. Die beelden waren bagger.
(realiseert zich meteen dat hij zijn mond voorbij heeft gepraat)

VOLKERT: De beelden die ik gewist heb? Die heb jij net gezien? Oeps.

PEPIJN: En wat dan nog, hè? Die camera was kaduuk dus ook met backups is jullie 'bewijs' nog steeds bullshit.

(Tot Volkert)

Je daagde me uit en je hebt verloren, loser. Wie met mij in de ring stapt en z'n verdediging laat zakken vertrap ik.

(Tot Renske)

Volkert had de fucking smoking gun op zijn bureau liggen maar geen motief. Ik had er wel tien en geeneens een alibi. En wat doet die worst? Hij gaat te keer als een hysterisch wijf, gooit met stront naar z'n baas en geeft haar, op een presenteerblaadje, 't motief dat ik zo hard nodig had.

(Merkt dat Volkert dit opneemt). Neem jij dit op!?

MAAKT HEM DE TELEFOON AFHANDIG NA
EEN STEVIGE WORSTELING.

(Tot Volkert)

Bedrijfseigendom, en je moest hem toch nog inleveren.

RENSKE: Je komt hier niet mee weg, Pepijn. *Jij* hebt nog altijd E-matic ingehuurd, op eigen houtje.

PEPIJN: In *opdracht* van Melanie en dat staat keurig op de mail. Dat weet ze zelf nog niet, maar wat is een Sinterklaas zonder surprises.

INTUSSEN IS MELANIE VOORZICHTIG
BINNEN KOMEN LOPEN. ZE HEEFT ALLES
GEHOORD. PEPIJN STAAT MET ZIJN RUG
NAAR HAAR TOE. VOLKERT EN RENSKE
HEBBEN HAAR OPGEMERKT.

VOLKERT: Je hebt echt overal aan gedacht.

PEPIJN: Regeren is vooruitzien, sukkel

VOLKERT: En achterom kijken, kluns.

PEPIJN KIJKT VERSCHRIKT OM.

EINDE